

IK-577/04

PRESUDA

Općinski sud u Splitu, po sucu toga suda Vuki Adžiću Kataliniću kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke Branke Maltež, u kaznenom postupku protiv okr. Ivana Mimića i dr., zbog kaznenih djela iz čl. 373. st. 2. i dr. Kaznenog zakona, povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Splitu br. KMP-DO-83/01 od 25. svibnja 2004., nakon javno provedene glave rasprave 13. travnja 2011., u nazočnosti okrivljenika pod 1) Ivana Mimića, zamjenika njegovog branitelja Dražena Vukovića, odv. u Splitu, okr. pod 2) Danijela Mandarića, njegovog branitelja Gorana Poljaka, odv. u Splitu, te zamjenika ODO-a u Splitu Eugena Tolića, objavio je

presudio

I.

OKRIVLJENICI: pod 1) IVAN MIMIĆ, sin Tode i Ivanice, rođene Šustić, rođen 30. svibnja 1980. u Splitu, gdje i prebiva na adresi Odeska 9/VIII, sa završenom osnovnom školom, po zvanju elektrovarior, nezaposlen, bez primanja, bez imovine, uzdržavaju ga majka i brat, neoženjen, bez djece, Hrvat, državljanin RH, drugi se kazneni postupak protiv njega ne vodi, osuđivan,

pod 2) DANIJEL MANDARIĆ, sin Stipe i Milene, rođene Babić, rođen 20. ožujka 1981. u Splitu, s prijavljenim prebivalištem u Cisti Velikoj bb, s trenutnim boravištem u Zagrebu, na adresi Jezerska 18, adresa za dostavu pismena kod mojih roditelja, Fra Fulgencija Cara br. 11, Kaštel Gomilica, sa završenom srednjom školom, elektrotehničar, zaposlen u obrtu „Fi izolacije“ Zagreb, s mjesečnim primanjima u iznosu od 4.000,00 kn, živi u izvanbračnoj zajednici, otac jednog maloljetnog djeteta, Hrvat, državljanin RH, drugi se kazneni postupak protiv njega ne vodi, neosuđivan,

krivisu

što su u vremenskom razdoblju od 6. do 12. prosinca 2000. u Visu, u vojarni „Smokova“, okr. pod 1) Ivan Mimić i okr. pod 2) Danijel Mandarić, neutvrđenog dana, zajednički i dogovorno, u nakani neovlaštenog pribavljanja vrijednih predmeta, nasilno otvorili vrata potkopa te se spustili stepenicama u podzemni dio potkopa na dubinu od 50 m, te uz pomoć metalne poluge odvalili lokot na ulaznim vratima skladišta pješčanog oružja 890. pješačke satnije, ušli u unutrašnjost, odakle su uzeli i odnijeli dvije puške neutvrđenog tipa i serijskog broja, dvije puške tip „Ak“ cal. 7,62 mm, tv. br. AE255303 i tv. br. AD258237 i jedan signalni pištolj cal 26 mm, tv. br. 8308, da bi nekoliko dana nakon ovog događaja u iste prostorije došli po prethodnom zajedničkom dogovoru kako bi iz potkopa uzeli vrijedne predmete, okr. pod 1) Ivan Mimić, okr. pod 2) Danijel Mandarić, odakle su uzeli i odnijeli dvije automatske puške, dva noža za

automatsku pušku, torbicu i šest praznih spremnika za streljivo, jednu automatsku pušku tip M-70 AB 2, tv. br. 97741, dvadeset komada streljiva za automatsku pušku cal. 7,62x39 mm, a dva dana kasnije u ovo skladište ponovno je došao okr. pod 2) Danijel Mandarić, odakle je uzeo i odnio jednu malokalibarsku pušku marke „Crvena zastava“ M-56. cal. 22 mm, tv. br. K-3349, te jedan nož za automatsku pušku i 136 komada streljiva za automatsku pušku cal. 7,62x39 mm, te su obojica ovo oružje sakrili u šumu nedaleko od ulaza u potkop, te ga naknadno odnosili izvan kruga vojarne,

dakle, okr. pod 1) Ivan Mimić i okr. pod 2) Danijel Mandarić provaljivanjem zatvorenih prostorija ukrali oružje i streljivo koje služi potrebama obrane,

čime su počinili po jedno kazneno djelo protiv Oružanih snaga Republike Hrvatske - krađu oružja ili dijela bojnog sredstva - opisno i kažnjivo po čl. 373. st. 2. u vezi sa st. 1. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 110/97 i 27/98, dalje: Kazneni zakon).

Stoga se okr. pod 1) Ivanu Mimiću i okr. pod 2) Danijelu Mandariću, temeljem odredbi čl. 373. st. 2. Kaznenog zakona, u vezi s čl. 57. st. 1. i 2. t. b) istog zakona,

izriču

kazne zatvora, i to okr. pod 1) Ivanu Mimiću u trajanju od 11 (jedanaest) mjeseci, a okr. pod 2) Danijelu Mandariću u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Potom se, temeljem odredbe čl. 67. Kaznenog zakona, prema okrivljenicima pod 1) Ivanu Mimiću i pod 2) Danijelu Mandariću primjenjuje

UVJETNA OSUDA

s tim da se kazna zatvora u trajanju od jedanaest mjeseci izrečena okr. pod 1) Ivanu Mimiću i kazna zatvora u trajanju od deset mjeseci izrečena okr. pod 2) Danijelu Mandariću, neće izvršiti ukoliko okr. pod 1) Ivan Mimić u roku od 3 (tri) godine, a okr. pod 2) Danijel Mandarić u roku od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti presude ne počine koje novo kazneno djelo.

Temeljem odredbe čl. 80. st. 1. Kaznenog zakona, od okr. pod 1) Ivana Mimića i okr. pod 2) Danijela Mandarića trajno se oduzimaju puška tip „Ak“ cal. 7,62 mm, tv. br. AD258237, dvije automatske puške, dva noža za automatsku pušku, torbica i šest praznih spremnika za streljivo, jedna automatska puška tip M-70 AB 2, tv. br. 97741, dvadeset komada streljiva za automatsku pušku cal. 7,62x39 mm, jedna malokalibarska puška marke „Crvena zastava“ M-56. cal. 22 mm, tv. br. K-3349, jedan nož za automatsku pušku te 136 komada streljiva za automatsku pušku cal. 7,62x39 mm, što je sve privremeno oduzeto uz potvrde sastavljene u PUSD, VII. PP Kaštela od 1. veljače 2001. br. 297361 (list 12), u PUSD, Odjelu za suzbijanje općeg kriminaliteta od 2. veljače 2001. (list 17), te u MORH-u, 73. bojnoj, Odsjeku kriminalističke vojne policije br. 000354 od 2. veljače 2001. i br. 000355 od 3. veljače 2001. (listovi 15 i 59 spisa).

Temeljem odredbe čl. 82. st. 2. Kaznenog zakona, od okrivljenika pod 1) Ivana Mimića i pod 2) Danijela Mandarića oduzima se imovinska korist ostvarena kaznenim djelom u iznosu od po 1000,00 (tisuću) kn.

Temeljem odredbe čl. 122. st. 1., u vezi s čl. 119. st. 2. t. 6. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 110/97, 27/98, 58/99, 58/02, 143/02 i 115/06), dužni su okrivljenici pod 1) Ivan Mimić i pod 2) Danijel Mandarić naknaditi troškove postupka u paušalnom iznosu svaki od po 500,00 (petsto) kn.

II.

Temeljem čl. 353. t. 6. Zakona o kaznenom postupku,

PROTIV OKRIVLJENIKA: pod 1) IVANA MIMIĆA (o. u s.)

pod 2) DANIJELA MANDARIĆA (o. u s.)

ODBIJA SE OPTUŽBA

da bi, radnju opisanu pod odjeljkom I. izreke počinili kao ročni vojnici, pripadnici V.P. 6093 Vis, za vrijeme vršenja stražarske dužnosti, koja ima zadaću između ostalog osigurati imovinu Hrvatske vojske, sprječavati nastanak krivičnih radnji na vojnoj imovini i sačuvati, odnosno osigurati ono što joj je povjereno,

dakle, da bi kao vojne osobe postupili protivno propisima o stražarskoj službi prouzročivši teške posljedice po službu, a djelo je počinjeno kod skladišta oružja i streljiva,

pa da bi time počinili kazneno djelo protiv Oružanih snaga Republike Hrvatske - povredu stražarske, ophodne ili druge slične službe - djelo opisano i kažnjivo po čl. 360. st. 2. u vezi sa st. 1. Kaznenog zakona.

Temeljem odredbe čl. 123. st. 1. Zakona o kaznenom postupku, troškovi postupka u ovom dijelu idu na teret proračunskih sredstava suda.

Obrazloženje:

Općinsko državno odvjetništvo u Splitu podnijelo je ovom sudu optužnicu br. KMP-DO-83/01 od 25. svibnja 2004. protiv okrivljenika pod 1) Ivana Mimića, pod 2) Danijela Mandarića, pod 3) Petra Dukića i pod 4) Branimira Katića zbog kaznenih djela čl. 373. st. 2. u vezi sa st. 1., čl. 360. st. 2. u vezi sa st. 1. i čl. 236. Kaznenog zakona.

Protiv navedene optužnice okr. pod 3) Petar Dukić podnio je prigovor, koji je odbijen rješenjem izvanraspravnog vijeća ovog suda br. Kv-598/04 od 9. veljače 2005.

Kazneni postupak je obustavljen u odnosu na okr. pod 4) Branimira Katića rješenjem br. I K-577/04 od 16. rujna 2010. (list 234 spisa), a u odnosu na okr. pod 3) Petra Dukića rješenjem iste oznake od 21. ožujka 2011. (list 283 spisa).

Zastupnik optužbe izmijenio je optužni akt na ročištu održanom pred ovim sudom 21. ožujka 2011. (list 282 spisa).

Glavna rasprava je, sukladno čl. 18. st. 3. Zakona o kaznenom postupku, a temeljem suglasnosti stranaka, održana pred predsjednikom vijeća kao sucem pojedincem.

Na glavnoj raspravi, prilikom očitovanja o optužnom aktu, okrivljenici pod 1) Ivan Mimić i pod 2) Danijel Mandarić izjavili su kako se smatraju krivim za kazneno djelo koje im se stavlja na teret, pa su slijedom toga dali obrane na početku dokaznog postupka.

Tako je okr. pod 1) IVAN MIMIĆ u svojoj obrani iznijetio pred Županijskim sudom u Splitu 5. veljače 2001. (listovi 92-93 spisa) priznao da je postupio na način kako je to opisano u kaznenoj prijavi. Ideju mu je dao Danijel Mandarić, također ročni vojnik, rekavši mu da je otkrio ulaz u potkope. On i Danijel Mandarić otišli su tamo s namjerom da provjere ima li u potkopima

oružja ili ne. Kad su stigli do jednih metalnih vrata na kojima je bio lokot odlučili su se vratiti i ponovno doći s nekim sredstvom, što su i učinili po proteku jednog dana te su uspjeli lokot odvaliti, a zatim su ušli u prostoriju iz koje su tada uzeli dvije puške obje automatske. Po proteku 5-6 dana ponovno su išli na isto mjesto, ovaj put s Petrom Dukićem, tada je on uzeo dvije puške, obje su bile automatske, jedan nož te torbicu s četiri spremnika bez streljiva. Vikend prije Božića proveo je u Splitu, a po dolasku u Split ponio je dvije automatske puške. Jednu je prodao za 100 DEM poznaniku Goranu Vranješ, a drugu je ostavio na terasi svog stana, rekavši bratu Milanu da napravi s njom što hoće, ali da je ukloni s terase tj. iz stana, što je on i učinio, ali ne zna gdje je pušku sklonio, u svakom slučaju tu pušku kao i ostalo sve što je osobno uzeo vraćeno je. Ono ostalo što je uzeo a nije donio u Split, zakopao je u Visu, a vojnoj policije je pokazao to mjesto i tamo je pronađeno sve što je zakopao. Da se nije sve ovo saznalo, on bi ono što je zakopao odnio u Split i prodao. Najvjerojatnije je bio razvodnik straže u vrijeme kad su odlazili u potkope. Međutim, u tom svojstvu nije trebao biti na mjestu ulaska u potkope jer se tamo straža više ne razvodi. Ranije je bilo više vojnika i tamo se je držala straža. On je ranije išao na tu lokaciju s narednicima čistiti topove, ali nikad nije znao da se može ući u potkope, to je otkrio Danijel Mandarić. Dakle, u vrijeme ulaska u potkope njegova funkcija je bila razvodnik straže, nije obuhvaćala potkope odnosno mjesto na kojemu se ulazi u potkope. Ovo mjesto gdje se nalazi potkop nije u sastavu vojarne, istina ono je ograđeno posebno kao što je i vojarna ograđena posebno. Žao mu je što je sve ovo uradio, posebno zbog toga što će moguće netko od njegovih zapovjednika ostati bez posla. Živi u domaćinstvu s majkom i tri brata, od kojih su dva starija brata problematični i uživaju drogu, nigdje nisu zaposleni. Roditelji su mu razvedeni, majka je zaposlena u poduzeću Parkovi i nasadi. Žive od onog što ona zaradi i od onog što zaradi stariji brat. Završio je samo osnovnu školu, nije bio dobar učenik, pa zbog toga nije ni pokušavao upisati srednju školu. Smatra da je i on problematičan zbog toga što želi zapaliti travu. Nekad travu kupi od onog što mu majka da kao džeparac, a nekad ga prijatelji počaste.

Na glavnoj raspravi okr. pod 1) Ivan Mimić izjavio je (list 288 spisa) naveo je da u cijelosti priznaje počinjenje kaznenog djela upravo na način kako je opisano pod točkom 1. optužnice. Naime, točno je da je u razdoblju od 6. do 12. prosinca 2000. u Visu u vojarni „Smokova“, gdje je bio na odsluženju vojnog roka, u svojstvu razvodnika straže, zajedno s okr. pod 2) Danijelom Mandarićem jednog dana nasilno otvorio vrata potkopa i stepenicama se spustio u njegov podzemni dio, gdje je uz pomoć metalne poluge odvalio lokot na ulaznim vratima skladišta oružja, odakle je uzeo i odnio četiri puške i jedan signalni pištolj. Također je točno da su nekoliko dana nakon ovog događaja na isto mjesto došli on i okr. pod 2) Danijel Mandarić, odakle su uzeli dvije automatske puške, dva noža, jednu torbicu, s praznim spremnicima za streljivo, jednu automatsku pušku i još 20 komada streljiva. Sve ovo oružje sakrili su u šumi, nedaleko od ulaza u taj potkop, te ga za vrijeme korištenja slobodnih vikenda odnosili iz vojarne. Žao mu je zbog počinjenja ovog kaznenog djela, tako nešto sigurno više neće ponoviti. Živi s majkom i starijim bratom koji ga uzdržavaju, a uskoro se namjeravam zaposliti na turističkom brodu.

Okrivljenik pod 2) DANIJELO MANDARIĆ dajući obranu pred Županijskim sudom u Splitu 14. travnja 2004. (listovi 150-151 spisa) naveo je da je u prosincu 2000. bio na odsluženju vojnog roka na Visu u vojarni „Smokova“. U vojarni je uglavno obavljao stražu i to tjedan dana, a potom bi tjedan dana bio slobodan. Upravo u tjednu kad je bio slobodan on je bio u društvu Ivana Mimića, a ne sjeća se je li on tada bio na straži, i došli su do jednog potkopa te su ušli u njega. Dvoja su vrata bila otključana, a jedna zaključana. Mimić je našao jednu željeznu šipku i nasilno je odlomio lokot s tih vrata te su ušli u unutrašnjost. Tu su zamijeitli oko 20 do 30 sanduka vjerojatno s puškama, koji sanduci su bili plombirani. Mimić i on su zajedno otvorili dio sanduka, prethodno skinuvši plombe. Potom je Mimić iznio sigurno oko 5-6 pušaka i sakrio ih u obližnjoj šumi. Njega je tada bilo strah i nije ništa uzeo, a niti je Mimiću pomogao iznijeti puške i sakriti ih. Ne može se točno sjetiti, ali misli da je bilo istog dana navečer li sutradan da je on sam ponovno ušao u taj potkop i iz jednog sanduka uzeo jednu malokalibarsku pušku „mauser“

malokalibarski, misli cal. 5,52 ili 5,57 i jedan signalni pištolj. Pušku i pištolj je odnio u obližnju šumu i sakrio pokrivši ih lišćem. Sljedeći dan je ponovno išao u potkop s Petrom Dukićem i je te prigode iz skladišta uzeo jedan „Kalašnjikov“. Nije se mogao sjetiti je li ga uzeo iz skladišta ili iz šume, kojega je prethodno uzeo Mimić. Dok je Mimić skrivao oružje vidjeli su ga Petar Dukić i Branimir Katić, pa su zato i oni odlučili da uzmu koju pušku, s tim da je to učinio Dukić, a Katić nije ulazio u potkop, već koliko je njemu poznato uzeo je jedan „Kalašnjikov“ skriven u šumi i odnio ga kući u Dubrovnik. Pušku, pištolj i „Kalašnjikov“ koje je okrivljenik sakrio u šumi, na kraju tjedna je odnio kući kad je ošao na vikend-dopust. Međutim skriveni signalni pištolj nije uspio pronaći, vjerojatno ga je netko našao i uzeo. Malokalibarsku pušku je pohranio u kući gdje živi, a „Kalašnjikov“ je odnio prijateljima u Split Teu i Robertu Ivanoviću na čuvanje. Nije im kazao porijeklo puške, već im je samo kazao da će naknadno doći po tu pušku. Žao mu je što se ovo dogodilo, radilo se više o nepromišljenom činu.

Okr. pod 2) Danijel Mandarić na glavnoj raspravi (listovi 288-289 spisa) naveo je da u cijelosti priznaje počinjenje kaznenog djela upravo na način kako je opisano pod točkom 1. optužnice. Naime, točno je da je u inkriminiranom razdoblju u Visu u vojarni „Smokova“, gdje je bio na odsluženju vojnog roka u svojstvu stražara, zajedno s okr. pod 1) Ivanom Mimićem jednog dana nasilno otvorio vrata potkopa i stepenicama se spustio u njegov podzemni dio, gdje je uz pomoć metalne poluge odvalio lokot na ulaznim vratima skladišta oružja, odakle je uzeo i odnio četiri puške i jedan signalni pištolj. Također je točno da su nekoliko dana nakon ovog događaja na isto mjesto došli on i okr. pod 1) Ivan Mimić, odakle su uzeli dvije automatske puške, dva noža, jednu torbicu s praznim spremnicima za streljivo, jednu automatsku pušku i još 20 komada streljiva. Nadalje, točno je da je dva dana kasnije opet došao na isto mjesto, odnosno u isto skladište, odakle je uzeo i odnio jednu pušku, nož i 136 komada streljiva, baš onih osobina kako je to opisano u optužnom aktu. Sve su ovo oružje sakrili u šumi, nedaleko od ulaza u taj potkop, te ga za vrijeme korištenja slobodnih vikenda odnosili iz vojarne. Obećao je da tako nešto sigurno neće više ponoviti. Živi u izvanbračnoj zajednici već sedam godina u kojoj mu je rođeno dijete. Trenutno je zaposlen u jednoj autopraonici u Zagrebu. Uzdržava svoju obitelj i roditelje koji su stari i bolesni te nemaju nikakvih primanja.

U daljnjem tijeku postupka u dokazne svrhe pročitani su i pregledani potvrde o privremenom oduzimanju predmeta PUSD, VII. PP Kaštela od 1. veljače 2001. br. 000352, 297361, 297362, 297363, 000354, 313580, 019684 i 241411 (listovi 11-18 spisa), zapisnik o primopredaji od 5. veljače 2001. (list 54 spisa), popis oružja koje se nalazilo u skladištu prije izvršenja kaznenog djela (listovi 56-58 spisa), potvrde o privremenom oduzimanju predmeta br. 000355 i 000356, br. 000357 (listovi 59-60, 90-91 spisa), shema potkopa „Velika glava“ (list 62 spisa), raspored dužnosti i odsustva vojnika – mornara u 413. bitnici obalnog topništva – Vis (listovi 63-66), zapovijed o uskladištenju MES-a (list 68 spisa), elborat straže (69-87 spisa), zapisnik o očevidu od 13. veljače 2001. (listovi 95-96 spisa), fotodokumentacija očevida (listovi 99-125), dnevne zapovijedi 413. BOT za studeni i prosinac 2000. i siječanj 2001. (listovi 130-140 spisa), te raspored dužnosti i odsustva vojnika – mornara za isto razdoblje (listovi 141-146 spisa).

Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na kraju dokaznog postupka pročitani su izvodi iz kaznene evidencije za okrivljenike (listovi 211, 217-218).

Nakon ovako provedenog dokaznog postupka i savjesne ocjene svakog dokaza pojedinačno i u vezi s ostalim dokazima, sud je utvrdio da su okrivljenici pod 1) Ivan Mimić i pod 2) Danijel Mandarić počinili po jedno kazneno djelo iz čl. 373. st. 2. u vezi sa st. 1. Kaznenog zakona upravo na način kako je to opisano pod odjeljkom I. izreke.

Ovakav zaključak suda proizlazi prije svega iz cjelovitog i detaljnog priznanja počinjenja kaznenih djela od strane okrivljenika, a koje je potpuno sukladno i ostalim izvedenim dokazima.

Naime, kazneno djelo iz čl. 373. st. 2. u vezi sa st. 1. Kaznenog zakona čini onaj tko ukrade oružje, streljivo, minsko-eksplozivna sredstva ili dio bojnog sredstva koji služi potrebama obrane, a krađa je izvršena obijanjem ili provaljivanjem zatvorenih zgrada, soba, blagajni, ormara ili drugih zatvorenih prostorija, ili ako ju je izvršilo više osoba koje su se udružile radi krađe ili je izvršena na osobito opasan ili drzak način itd.

U postupku je bilo u cijelosti neprijeporno da su u razdoblju od 6. do 12. prosinca 2000. u Visu, u vojarni „Smokova“, okr. pod 1) Ivan Mimić i okr. pod 2) Danijel Mandarić, neutvrđenog dana, zajednički i dogovorno, nasilno otvorili vrata potkopa te se spustili stepenicama u podzemni dio potkopa na dubinu od 50 m, te uz pomoć metalne poluge odvalili lokot na ulaznim vratima skladišta pješčanog oružja 890. pješačke satnije, ušli u unutrašnjost, odakle su uzeli i odnijeli dvije puške neutvrđenog tipa i serijskog broja, dvije puške tip „Ak“ cal. 7,62 mm, tv. br. AE255303 i tv. br. AD258237 i jedan signalni pištolj cal 26 mm, tv. br. 8308.

Isto tako je bilo neprijeporno da su imenovani okrivljenici nekoliko dana nakon ovog događaja po prethodnom zajedničkom dogovoru došli u iste prostorije, odakle su uzeli i odnijeli dvije automatske puške, dva noža za automatsku pušku, torbicu i šest praznih spremnika za streljivo, jednu automatsku pušku tip M-70 AB 2, tv. br. 97741, dvadeset komada streljiva za automatsku pušku cal. 7,62x39 mm.

Konačno, bilo je neprijeporno i to da je dva dana kasnije u ovo skladište ponovno došao okr. pod 2) D. Mandarić, odakle je uzeo i odnio jednu malokalibarsku pušku marke „Crvena zastava“ M-56. cal. 22 mm, tv. br. K-3349, te jedan nož za automatsku pušku i 136 komada streljiva za automatsku pušku cal. 7,62x39 mm, te su on i okr. pod 1) I. Mimić ovo oružje sakrili u šumu nedaleko od ulaza u potkop, te ga naknadno odnosili izvan kruga vojarne.

Nadalje, sud je zaključio kako je okrivljenici pod 1) I. Mimić i pod 2) D. Mandarić pri počinjenju kaznenog djela postupali s izravnom namjerom, jer su bili svjesni svojih čina i posljedica koje mogu nastupiti, a posebno su bili svjesni da uzimaju oružje i streljivo koje služi potrebama obrane, pa su ipak poduzeli radnje opisane u izreci, sve s ciljem neovlaštenog pribavljanja vrijednih predmeta.

Ubrojivost okrivljenika nitko tijekom postupka nije dovodio u pitanje, pa stoga sud smatra kako su oni tempore criminis bili ubrojivi.

Stoga su okrivljenici pod 1) I. Mimić i pod 2) D. Mandarić krivi zbog počinjenja kaznenih djela opisanih pod odjeljkom I. izreke.

Na okrivljenike je primijenjen materijalni zakon koji je važio u vrijeme počinjenja kaznenih djela – Kazneni zakon objavljen u Narodnim novinama br. 110/97 i 27/98. Kasnije izmjene i dopune toga propisa nisu za okrivljenike povoljnije, pa ih stoga nije bilo potrebe primjenjivati.

Prilikom odlučivanja o izboru, vrsti i mjeri kaznenopravne sankcije, sud je u olakotnom smislu obojici okrivljenika cijenio njihovo cjelovito i iskreno priznanje počinjenih kaznenih djela, izraženo kajanje, kao i znatan protek vremena od danana počinjenja djela, a dodatno okr. pod 1) I. Mimiću njegove teške materijalne i obiteljske prilike, te okr. pod 2) D. Mandariću još i njegovu dosadašnju neosuđivanost te činjenicu da je otac jednog maloljetnog djeteta. U otegotnom smislu sud je okr. pod 1) I. Mimiću cijenio njegovu dosadašnju osuđivanost u više

navrata, dok na strani okr. pod 2) D. Mandarića nije utvrđeno postojanje posebnih otegotnih okolnosti.

Prethodno navedene olakotne okolnosti sud je u odnosu na oba okrivljenika ocijenio posebno izraženima, tj. takvima da se svrha kažnjavanja može postići i blažom kaznom od zakonom propisane. Stoga su im, temeljem odredbi čl. 373. st. 2. Kaznenog zakona, u vezi s čl. 57. st. 1. i 2. t. b) istog zakona, izrečene kazne ispod zakonskih minimuma propisanih za predmetno kazneno djelo, i to okr. pod 1) I. Mimiću kazna zatvora u trajanju od jedanaest mjeseci, a okr. pod 2) D. Mandariću u trajanju od deset mjeseci.

Uzimajući u obzir sve gore navedene okolnosti i stupanj krivnje, sud nadalje smatra kako se svrha kažnjavanja u odnosu na okrivljenike može postići i bez izvršenja kazne. Stoga je prema okrivljenicima, temeljem odredbe čl. 67. Kaznenog zakona, primijenjena uvjetna osuda, s tim da se kazne zatvora izrečene okr. pod 1) I. Mimiću u trajanju od jedanaest mjeseci te okr. pod 2) D. Mandariću u trajanju od deset mjeseci, neće izvršiti ukoliko okr. pod 1) I. Mimić u roku od tri godine, a okr. pod 2) D. Mandarić u roku od dvije godine po pravomoćnosti presude ne počine koje novo kazneno djelo. Naime, sud smatra kako će navedene kaznene sankcije utjecati prije svega na okrivljenike da ubuduće više ne čine kaznena djela, te na sve građane da poštuju pravni sustav i da nitko ne počini kazneno djelo.

Temeljem odredbe čl. 80. st. 1. Kaznenog zakona, od okr. pod 1) I. Mimića i pod 2) D. Mandarića trajno su oduzeti puška tip „Ak“ cal. 7,62 mm, tv. br. AD258237, dvije automatske puške, dva noža za automatsku pušku, torbica i šest praznih spremnika za streljivo, jedna automatska puška tip M-70 AB 2, tv. br. 97741, dvadeset komada streljiva za automatsku pušku cal. 7,62x39 mm, jedna malokalibarska puška marke „Crvena zastava“ M-56. cal. 22 mm, tv. br. K-3349, jedan nož za automatsku pušku te 136 komada streljiva za automatsku pušku cal. 7,62x39 mm. Inače, svi navedeni predmeti privremeno su oduzeti od okrivljenika uz potvrde sastavljene u PUSD, VII. PP Kaštela od. 1. veljače 2001. br. 297361 (list 12), u PUSD, Odjelu za suzbijanje općeg kriminaliteta od 2. veljače 2001. (list 17), te u MORH-u, 73. bojnoj, Odsjeku kriminalističke vojne policije br. 000354 od 2. veljače 2001. i br. 000355 od 3. veljače 2001. (listovi 15 i 59 spisa). Za napomenuti je da je puška tipa Ak, cal. 7,62 mm, tv. br. AE255303 trajno oduzeta od okr. pod 4) Branimira Katića rješenjem od 16. rujna 2010.

S obzirom na to da dvije puške neutvrđenog tipa i serijskog broja i jedan signalni pištolj nisu pronađeni niti oduzeti od okrivljenika, a čiju vrijednost je sud, sukladno odredbi čl. 466. Zakona o kaznenom postupku, odmjerio po slobodnoj ocjeni na iznos od 2000,00 kn, valjalo je, temeljem odredbe čl. 82. st. 2. Kaznenog zakona, od okrivljenika pod 1) I. Mimića i okr. pod 2) D. Mandarića oduzeti imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelima u iznosu od po 1000,00 kn.

Konačno, kako su okrivljenici proglašeni krivima, a utvrđeno je da okr. pod 2) D. Mandarić ima vlastitih prihoda, a okr. pod 1) I. Mimić je radno sposoban i prema vlastitim navodima namjerava se zaposliti na turističkom brodu, sud ih je, temeljem odredbi čl. 122. st. 1., u vezi s čl. 119. st. 2. t. 6. Zakona o kaznenom postupku, obvezao naknaditi troškove postupka u paušalnom iznosu od po 500,00 kn.

Glede odbijajuće presude pod odjeljkom II. izreke, treba istaknuti kako je za kazneno djelo iz čl. 360. st. 2. u vezi sa st. 1. Kaznenog zakona, za koje je zakonom propisana kazna zatvora od tri mjeseca do tri godine, apsolutna zastara kaznenog progona nastupila 12. prosinca 2006. (čl. 19. st. 1. al. 5., u vezi s čl. 20. st. 6. Kaznenog zakona). Stoga je u tom dijelu, a temeljem odredbe čl. 353. t. 6. Zakona o kaznenom postupku, donesena presuda kojom se optužba odbija protiv okrivljenika pod 1) I. Mimića i okr. pod 2) D. Mandarića zbog predmetnih kaznenih djela, s tim da, sukladno čl. 123. st. 1. istog zakona, troškovi kaznenog postupka u ovom dijelu idu na teret proračunskih sredstava suda.

Slijedom svega iznijetog, odlučeno je kao u izreci.

U Splitu, 13. travnja 2011.

ZAPISNIČARKA

Branka Maltež

SUDAC

Vuko Adžić Katalinić

POUKA O PRAVU NA ŽALBU: Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od primitka pisanog otpavka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri primjerka, a o njoj odlučuje Županijski sud u Splitu.

Za točnost otpavka ovlaštteni službenik:

Branka Maltež

